

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4PP/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010733
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117010733.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému D. L., nar. XX.XX.XXXX vo Q., okres Q., naposledy trvale bytom Q., L. U. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, Dukelská štvrť č. 941/10, Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Bc. Márie Snopkovej a Mariána Čáka, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 29. júna 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona sa návrh na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného D. L., nar. XX.XX.XXXX ako nedôvodný **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Dňa 16.05.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného D. L. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený uviedol, že do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil dňa 14.08.2013 po tom, čo nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/97/2013, ktorým bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky 8 mesiacov nepodmienečne, pretože spáchal pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1) odsek 2) písmeno c) Trestného zákona s poukazom k § 138 ods. 1) písmeno a) Trestného zákona. Odsúdený uviedol, že trest odňatia slobody mu súd uložil vykonať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a bolo mu uložené ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie. Ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie absolvoval na Úseku ochranných liečení Zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou v roku 2016. Odsúdený v návrhu ďalej uvádza, že do väzby bol za tento trestný čin vzatý dňa 02.04.2013. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/97/2013 bola potvrdená a schválená dohoda o vine a treste, uzavretá medzi odsúdeným a prokurátorkou dňa 28.06.2013 na Okresnej prokuratúre vo Zvolene. Odsúdený v návrhu ďalej uviedol, že ku spáchaniu pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1) odsek 2) písmeno c) Trestného zákona sa v celom rozsahu priznal a svoje skutky oľutoval, pričom táto skutočnosť bola zohľadnená aj pri uložení trestu. Rozsudok Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3T/97/2013 nadobudol právoplatnosť dňa 10. júla 2013, teda v čase kedy bol vo väzbe. Odsúdený uvádza, že dve tretiny výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával jednak v Ústave na výkon trestu v Dubnici nad Váhom a v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde sa podrobil aj ústavnému ochrannému liečeniu, uplynuli v júni 2016. Odsúdený svoj návrh o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil tým, že vo výkone trestu si v plnej miere uvedomil dôsledky svojho nerozvážneho konania. Počas výkonu trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom začal externe študovať na SPŠS v Dubnici nad Váhom, kde dosahuje priemerné výsledky. Odsúdený uviedol, že počas výkonu trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, je pre odsúdeného z dôvodu štúdia komplikované získať pozitívne hodnotenie zo strany nadriadených, pretože nie je zaradený do práce v rámci výkonu trestu. Ako odsúdený uvádza, vo výkone sa zbavil svojej závislosti na psychotropných látkach, takže v súčasnosti nepociťuje žiadne príznaky takejto závislosti. Odsúdený tiež uvádza, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa chce stať oporou svojej mame, ktorú najviac zasiahla

nerozvážnosť odsúdeného a jeho závislosť na psychotropných látkach. Po prepustení na slobodu odsúdený chce pracovať, založiť si rodinu a žiť riadnym životom bežného občana. Odsúdený uvádza, že sa domnieva, že ním uvádzané skutočnosti preukazujú, že výkon trestu splnil svoj účel a odsúdený dostatočne preukázal svoju nápravu. S prihliadnutím k vyššie uvedeným skutočnostiam má odsúdený za to, že po odpykaní viac než 2/3-ín uloženého trestu odňatia slobody, spĺňa zákonné podmienky, aby bolo návrhu o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, vyhovené. Podľa návrhu odsúdeného existuje reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny a plnohodnotný život, ďalšej trestnej činnosti sa nedopustí a svoje predsavzatie o zmene spôsobu svojho života doloží počas plynutia uloženej skúšobnej doby.

Zo skráteného výpisu klienta ako aj z oboznámených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/97/2013 zo dňa 10.07.2013 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1), odsek 2) písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 odsek 1) písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky 8 mesiacov nepodmienečne. Súd odsúdeného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložil mu ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie a tiež trest prepadnutia vecí, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Podľa skráteného výpisu klienta, odsúdený na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 10.07.2013, pričom predpokladaný koniec trestu so započítaním väzby je stanovený dňom 02.12.2017.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/10/2013 zo dňa 21.02.2013 súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi odsúdeným a prokurátorom Okresnej prokuratúry vo Zvolene, na základe ktorej bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 odsek 1) odsek 2) písmeno b) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1) písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1) písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, výkon ktorého súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/10/2013 zo dňa 30.10.2013, súd vyslovil, že odsúdený D. L. sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/10/2013 zo dňa 21.02.2013 a že odsúdený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace vykoná, a to so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa skráteného výpisu klienta odsúdený trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/10/2013 zo dňa 21.02.2013 ešte nenastúpil, nakoľko vykonáva trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/97/2013 zo dňa 10.07.2013. Nástup na výkon tohto trestu sa predpokladá na deň 02.12.2017.

Podľa „skráteného výpisu klienta“ lehota pre podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie od dňa 12.07.2016.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 02.06.2017 (ďalej len „hodnotenie,“) vyplýva, že odsúdený je slobodný, bezdetný, má ukončené základné vzdelanie. Pred výkonom trestu bol pracovne nezaradený. Z hodnotenia vyplýva, že odsúdený na výkon väzby nastúpil zo slobody predvedením do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica.

Po počiatočných problémoch s adaptáciou na výkon väzby sa jeho správanie a vystupovanie stabilizovalo. Z radov odsúdených nezastával žiadnu funkciu a nebol ani členom žiadneho záujmového krúžku. Vo svojom voľnom čase sa zúčastňoval prednášok a besied. Pracovne zaradený nebol. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa podieľal na upratovacích a čistiacich prácach na izbe. Vzťahy s vonkajším svetom udržiaval formou korešpondencie a návštev so svojou matkou.

V Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vykonáva trest od 23.07.2013. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde si osvojil ústavný poriadok a časový rozvrh dňa, bol umiestnený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“.

Z hodnotenia ďalej vyplýva, že na podmienky výkonu trestu v tunajšom ústave sa odsúdený neadaptoval bez problémov. Od príchodu do ústavu je jeho správanie a vystupovanie problémové, pričom sa sústavne dopúšťa porušovania ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa. Musí byť sústavne kontrolovaný, napomínaný a usmerňovaný. V kolektíve odsúdených je nekonfliktný, no menej obľúbený. Počas výkonu

trestu v rámci vzdelávania navštevuje tretí ročník trojročného štúdia v učebnom odbore elektromechanik realizovanom Strednou odbornou školou Dubnica nad Váhom, pričom dosahuje podpriemerné študijné výsledky. Jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je čiastočne kritický.

Z hodnotenia vyplýva, že na základe dlhodobých negatívnych výsledkov v plnení stanoveného programu zaobchádzania a opakovaných disciplinárnych previnení mu bola zmenená diferenciatná skupina „B“ na diferenciatnú skupinu „C“.

V rámci využívania voľného času je odsúdený pasívny. Na izbe sa venuje sledovaniu televízie, hraníu spoločenských hier a samoštúdiu. Nie je členom žiadneho záujmového krúžku. Do kultúroosvetových činností usporiadaných v ústave sa nezapája. V minulosti bol pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave, kde dosahoval neuspokojivé pracovné výsledky. Aktuálne do pracovného procesu zaradený nie je z dôvodu, že je študentom denného štúdia. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája len na vyzvanie. Jedná sa o upratovacie a čistiace práce.

Kontakt udržiava formou korešpondencie, telefonovania a návštev so svojou matkou, ktorá ho podporuje aj materiálne, zasielaním balíkov a financií. Podľa hodnotenia má odsúdený snahu matku klamať a zavádzať z dôvodu vylákania ďalších finančných prostriedkov.

Program zaobchádzania je zameraný na plnenie stanovených pravidiel, vedenie k zodpovednosti za svoje správanie, rozvoj morálnych a právnych vedomostí a vedenie ku kritickému postojovi k páchanej trestnej činnosti. Ďalej na aktívne využívanie voľného času, vytvorenie pracovných návykov a udržiavanie kontaktu s primárnou rodinou. Ciele programu zaobchádzania sa menovanému nedarí plniť na požadovanej úrovni. Bod edukácia neplní z dôvodu, že sa uňho sústavne vyskytujú problémy s dodržiavaním stanovených pravidiel, bod aktivity vo voľnom čase neplní z dôvodu pasívneho prístupu k využívaniu svojho voľného času, bod zaraďovanie do práce neplní z dôvodu laxného prístupu k plneniu svojich študijných povinností ako aj pasívnemu prístupu k činnostiam pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, bod kontakty s vonkajším svetom plní len čiastočne z dôvodu, že sa snaží klamať a zavádzať svoju matku so zámerom vylákať od nej finančné prostriedky a bod iné metódy a postupy zaobchádzania neplní z dôvodu neustálej snahy o zneužívanie liekov a pasívnemu prístupu k protidrogovej osvete.

Podľa hodnotenia bol odsúdený 7-krát potrestaný, disciplinárne odmenený nebol vôbec.

Na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania je jeho resocializačná prognóza nepriaznivá. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä diagnostikované poruchy správania, nedostatočné vzdelanie, opakované disciplinárne potrestania, závažná opakovaná trestná činnosť, či nedostatočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti.

Záverom hodnotenia Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom konštatuje, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporúča sa podmienené prepustiť.

Resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania (spolu s hodnotením bolo zaslané aj hodnotenie rizika sociálneho zlyhania).

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu trestného spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ, 2-krát súdne trestaný, vrátane v súčasnosti vykonávaného trestu. V jednom prípade bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a v druhom prípade trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu, avšak nakoľko sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil, súd nariadil výkon trestu odňatia slobody.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že vie, aké má hodnotenie a že podstatou veci je, že pedagóg je voči nemu zaujatý, pretože mu odsúdený nechce donášať. Ďalej odsúdený uviedol, že sa pedagógovi nikdy nevyjadril na to, na čo sa ho pedagóg pýtal, keď zisťoval čo sa deje na izbe a ďalšie veci. Pokiaľ ide o disciplinárne tresty, tak tieto mu mali byť ukladané za také veci, že vstal o 3 minúty neskôr, na výdaj stravy išiel v inom odevu ako sa má, dostatočne nebol oholený, odmietol prijať stravu, a preto teda

nechápe, čo s tým má spoločné správanie odsúdeného. Odsúdený uviedol, že je mladý človek a žiada súd, aby zvážil možnosť a dal mu možnosť na nový život.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí konanom o návrhu o podmienene prepustenie z výkonu trestu uviedol, že v hodnotení bola opomenutá tá skutočnosť, že odsúdený už absolvoval ochranné liečenie, odsúdený sa snaží, aby výsledok liečenia bol pre odsúdeného prínosom, aby mu to pomohlo. Podľa vyjadrenia obhajcu, hodnotenie ústavu je subjektívne a nezohľadňuje skutočnosť, že odsúdený sa chce dostať zo závislosti od psychotropných látok. Právom konečného návrhu obhajca uviedol, že považujú hodnotenie ústavu na výkon trestu odňatia slobody za neobjektívne, veľmi jednostranné, ktoré si vo vzájomnej súvislosti odporuje. Obhajca uviedol, že na jednej strane sa konštatuje, že je nekonfliktný a na druhej strane sa hovorí o rozvoji osobnosti v súvislosti s upratovacími a čistiacimi prácami, čo je paradox. Podľa vyjadrenia obhajcu ďalšie veci, ktoré obhajca uviedol, nie sú podložené, čo sa týka odsúdeného, že mal klamať jeho matku, taktiež nie je podľa vyjadrenia obhajcu v hodnotení uvedené, že odsúdený bol dostatočne kritický k závislosti od psychotropných látok a túto svoju závislosť chcel liečiť úplným absolvovaním protitoxikomanickej liečby, ktorú vykonával a ktorá mala byť ukončená, a keďže chcel v nej pokračovať, tak podal voči rozhodnutiu príslušného súdu sťažnosť, že s tým nesúhlasí, a súd mu vyhovel a v liečení sa pokračovalo. Po jej absolvovaní sa odsúdený cíti dobre, nepociťuje žiadne príznaky závislosti a v tejto súvislosti nie je dôvodná obava, že by pod jej vplyvom pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Obhajca uviedol, že zastávajú názor, že v prípade podmienene prepustenia na slobodu bude postačovať dohľad nad jeho správaním, ktorý by súd mohol odsúdenému uložiť a taktiež primeraná skúšobná doba. Obhajca uviedol, že navrhujú, aby súd návrhu vyhovel a odsúdenému dal šancu, keďže sa zo svojej závislosti dostal, a svoj život bude viesť tak, ako to záujmy tejto spoločnosti vyžadujú.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh odsúdeného s poukazom na vykonané dôkazy, najmä jeho hodnotenie počas doterajšieho výkonu trestu ústavom na výkon trestu.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienene prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienene prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienene prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Senát okresného súdu po oboznámení sa s trestným spisom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, s hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, s resocializačnou prognózou, so skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov, s rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/97/2013 zo dňa 10.07.2013, s rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/10/2013 zo dňa 21.02.2013, ako aj s ďalšími rozhodnutiami súdov pripojenými k trestnému spisu zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale neboli u neho splnené podmienky materiálne. Na tomto základe preto senát okresného súdu dospel k záveru, že návrh odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený

vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšom pôsobení výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak tá bola v čase rozhodovania splnená, pretože odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery vykonávaného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto podmienka nejaví ako splnená. Senát okresného súdu vychádzal predovšetkým z predloženého hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o ktorého správnosti nemá súd dôvod pochybovať a z ktorého vyplýva, že odsúdený mal už od počiatku nástupu na výkon trestu problémy s adaptáciou. Z uvedeného hodnotenia vyplýva, že správanie odsúdeného je problémové, odsúdený musí byť často kontrolovaný, napomínaný, má problémy s dodržiavaním ústavného poriadku ako aj s dodržiavaním časového rozvrhu dňa, v dôsledku čoho bol odsúdený niekoľkokrát disciplinárne potrestaný. Vzhľadom k tomu, že odsúdený dlhodobo dosahoval negatívne výsledky v plnení programu zaobchádzania, bol odsúdený preradený do inej diferenciačnej skupiny, a to do skupiny „C“. Ako vyplýva z hodnotenia ústavu, odsúdený je pasívny, nezapája sa do kultúrnoosvetových činností usporiadaných v ústave, aktívne nevyužíva svoj voľný čas, v čase jeho zaradenia na pracovnú činnosť, odsúdený nedosahoval uspokojivé pracovné výsledky. Hoci si odsúdený počas výkonu trestu zvyšuje svoje vzdelanie, dosahuje podpriemerné výsledky a k plneniu študijných povinností sa stavia laxne. Ako vyplýva ďalej z hodnotenia ústavu, odsúdený je k spáchanej trestnej činnosti iba čiastočne kritický.

Hoci obhajca odsúdeného a odsúdený považujú hodnotenie ústavu za neobjektívne a veľmi jednostranné, pričom ako dôvod takého hodnotenia uvádzajú zaujatý postoj riaditeľa ústavu k odsúdenému z dôvodu, že odsúdený odmieta riaditeľovi ústavu donášať informácie o ďalších odsúdených, obhajca svojim návrhom na doplnenie dokazovania o psychiatrické posúdenie odsúdeného (uvedený návrh ako nedôvodný súd odmietol vykonať), ktorým by sa malo preukázať prečo je adaptácia odsúdeného ťažká, zároveň fakticky deklaruje, že správanie odsúdeného vo výkone trestu je naozaj problematické, a teda, že podmienka schopnosti odsúdeného viesť riadny život nie je v danom prípade splnená.

Je potrebné zdôrazniť, že nespochybniteľné fakty uvádzané v hodnotení riaditeľa ústavu, bez ohľadu na jeho vyslovený záver smerujúci k predmetu rozhodovaniu súdu v prejednávanej veci obsahuje také skutočnosti, ktoré relevantne preukazujú, že odsúdený nemá doposiaľ vytvorené také elementárne návyky, ktoré by mohli preukazovať adekvátny stupeň jeho polepšenia, t. j. podriadiť sa disciplíne, pracovné návyky a pod., a ktoré tvorili aj porušenie zákonných pravidiel výkonu trestu a smerovali aj k disciplinárnym opatreniam.

Súčasne senát okresného súdu prihliadol k tomu, že odsúdený síce absolvoval ochranné protitoxikomanické liečenie, avšak táto skutočnosť samá o sebe nepostačuje na vyslovenie záveru, že odsúdený môže byť podmienené prepustený, nakoľko keď už nie je pod vplyvom omamných a psychotropných látok, nebude páchať trestnú činnosť. Okrem toho pokiaľ sa odsúdený zbavil závislosti od psychotropných a omamných látok tak, ako to tvrdí obhajca odsúdeného, potom vychádzajúc z jeho problematického správania sa v ústave na výkon trestu, táto skutočnosť logicky vedie k záveru, že odsúdený sa dopúšťa spoločensky nežiaduceho konania aj vtedy, keď nie je pod vplyvom návykových látok.

Vyššie uvedené skutočnosti vo svojej vzájomnej súvislosti preukazujú nesplnenie materiálnej podmienky pre podmienené odsúdenie, a to že odsúdený je schopný viesť riadny život, a to ako vo výkone trestu, tak následne logicky aj po jeho výkone.

Súčasne nebola splnená dôsledne ani tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade D. L. je podľa názoru senátu okresného súdu s prihliadnutím k charakteru spáchanej trestnej činnosti, s prihliadnutím na správanie odsúdeného k vlastnej matke, s prihliadnutím na nedostatočnú adaptáciu vo výkone trestu, k jeho vzťahu k plneniu si pracovných či mimopracovných povinností vo výkone trestu, a teda iba k čiastočnému plneniu programu zaobchádzania vo výkone trestu, riziko recidívy pomerne vysoké. V tejto súvislosti súd poukazuje na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že u odsúdeného je riziko sociálneho zlyhania hodnotené ako vysoké a resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá, pričom sám ústav neodporúča, aby bol odsúdený podmienenčne prepustený. Súd sa stotožnil s rizikovými faktormi, na ktoré bolo poukázané v hodnotení ústavu.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol aj na trestnú minulosť odsúdeného. Odsúdený bol uznaný vinným zo závažnej trestnej činnosti, a to z pokračovacieho trestného činu zločinu lúpeže, pri vykonaní ktorého dokonca odsúdený použil zbraň. V prípade ďalšej trestnej činnosti, a to v prípade trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania spáchaného v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva, bola predmetom útoku matka odsúdeného, čo svedčí o určitých morálnych hodnotách a postojoch odsúdeného, ktoré je potrebné výkonom trestu formovať do takej miery, aby odsúdený nepredstavoval pre spoločnosť riziko páchania ďalšej trestnej činnosti. Rovnako skutočnosť, že odsúdený potom ako bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Zvolene sp. zn. 1T/10/2013 a bol mu uložený trest odňatia slobody s podmienenčným odkladom výkonu uloženého trestu, sa dopustil ďalšej trestnej činnosti (trestná vec pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 3T/97/2013), svedčí o tom, že ani uloženie podmienenčného trestu a samotné trestné konanie nemali na odsúdeného pozitívny vplyv, keďže naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti a bol opakovane odsúdený. Aj s prihliadnutím, že odsúdený si z predchádzajúceho odsúdenia nevezal ponaučenie, resp. necenil si predchádzajúce podmienenčné odsúdenie, keďže naďalej páchal trestnú činnosť, je súd toho názoru, že u odsúdeného je potrebné v súčasnosti vo výkone trestu pokračovať, aby bola náprava odsúdeného lepšie zaručená.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmienenčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.